

Picături de înțelepciune

Toate să le faci în așa fel și despre toate să te gândești în așa fel încât să fii plăcut lui Dumnezeu; iar dacă n-ai acest gând, atunci orice faptă pe care-o faci își va pierde prețul.

Sfântul Efrem Sirul

Dumnezeu nu te va lăsa, dar teme-te ca să nu-L părăsești tu pe El. În orice vreme adu-ți aminte de Dumnezeu și El își va aduce aminte de tine când vei cădea în nenorocire.

Sfântul Isaac Sirul

Cel ce crede, se teme; cel ce se teme, se smerește; cel ce se smerește, se împlânzește; cel blând, păzește poruncile; cel ce păzește poruncile se luminează; cel luminat se împărtășește de tainele Cuvântului dumnezeiesc.

Sfântul Maxim Mărturisitorul

Rugăciunea și postul sunt lipsite de putere dacă nu sunt însoțite de milostenie. A da milostenie înseamnă a da cu bunăvoință și bucurie. Dacă nu dai astfel, mai bine nu da, fiindcă aceasta nu este milostenie, ci pagubă.

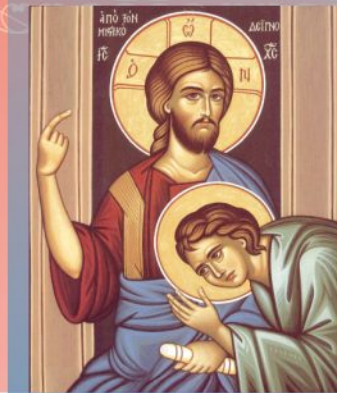
Sfântul Ioan Gură de Aur

Iată mijloacele care garantează nădejdea creștină: rugăciunea, mai cu seamă cea deasă, mărturisirea sinceră a păcatelor când ne rugăm, citirea deasă a cuvântului lui Dumnezeu și mai ales împărtășirea cât mai deasă cu Trupul și Sângele lui Hristos.

Sfântul Ioan de Kronstadt

Oare iubesc destul?

Am fost foarte impresionat de răspunsul unui copil de la casa de copii care a fost întrebat „Cine te iubește pe tine?” Și a zis: „Nu mă iubește nimeni”. Noi suntem în situația de a nu fi iubiți de nimeni, dar trebuie să ne punem o întrebare firească, pentru cei care vor să se îmbunătățească. Dacă pe noi ne iubesc alții și noi iubim pe alții, suntem gata să-i iubim și pe aceia pe care nu-i iubește nimeni? Cuprindem noi în iubirea noastră pe oamenii de lângă noi, pe cei care au trebuință de iubirea noastră?

Știți ce înseamnă să iubești pe cineva? Să-l aduci în tine. Să nu-l lași lângă tine. Să nu-l lași departe de tine. Să-l aduci aproape de tine. Să-l îmbrățișezi. Să-l transferi din afară înlăuntru. Să-l aduci în suflet. Să poți zice: „Te port în mine, te port în suflet, te port în visuri, te port în brațe”. Și dacă nu spui lucrul acesta și dacă nu poți spune lucrul acesta, să știi că nu iubești. Nu-i iubești nici pe cei despre care crezi că-i iubești. Nu-i iubești pe aceia de care vrei să scapi. Nu-i iubești pe aceia pe care nu-i apropii. Nu-i iubești pe aceia pe care nu-i ajuți. Nu-i iubești pe aceia pe care nu-i mângâi. Nu-i iubești pe aceia pe care-i bruschezi. Să luăm aminte la toate lucrurile acestea și să știm că iubirea aduce și durere când nu poți face ceva pentru omul pe care-l iubești.

Să ne cercetăm pe noi înșine și sub aspectul acesta: câtă iubire avem față de Dumnezeu? Împlinim poruncile lui Dumnezeu? Pentru că împlinirea poruncilor lui Dumnezeu este dovada iubirii față de Dumnezeu. Și cea mai mare și cea dintâi poruncă după iubirea față de Dumnezeu este iubirea față de aproapele. Când ne gândim la aceasta, cât ne silim să realizăm ceea ce încă n-am realizat? Și poate că de aceea este important să zicem mereu: *Doamne, Iisuse Hristoase, Fiul lui Dumnezeu, miluiește-mă pe mine, păcătosul, pe mine care nu iubesc, pe mine care nu mă interesez, pe mine care nu caut binele altora, pe mine care sunt nepăsător față de alții, miluiește-mă pe mine, păcătosul!*

Părintele Teofil Părăian, din cartea „Gândiți frumos”